

stemmelse bliver til Lov, ere Fredningsbestemmelserne derved for en stor Del Dyrs Bedkommende gjorte saa godt som illusoriske. Jeg vil f. Ex. nævne Flagermus. Hvis Flagermusen ikke skal være fredet i Gaard eller Have, saa tror jeg ikke, der er nogen Grund til at indføre den i Loven, thi der findes den først og fremmest. Det samme gjælder efter min Overbevisning ligeledes om Vindsvinet og for en stor Del om Muldvarpen, og det gjælder ligesaa vist om Sangfuglene. Hvis man vil give Gierne fri Hænder over Sangfuglene i deres Haver selv i den Tid, hvor disse Fugle ellers efter Lovens Bestemmelser skulle være fredede, saa er jeg meget bange for, at den Fredning, man vil lade den blive tilbed på Markerne, ikke har Stort at sige. Men på den anden Side kan jeg være enig med det ærede Udvalg i, at det andet Thing var i sit Forslag gaaet for vidt, thi der er større Dyr, som kunne komme ind i Ens Have og virkelig gjøre Skade, og som det derfor bør være Gieren tilladt at dræbe selv i Fredningstiden, naar de komme derind. Dette er f. Ex. Tilfældet med Raabildt. Jeg har derfor sammen med 15 andre ærede Medlemmer under Nr. 19 stillet et Forslag, som gaar ud paa, at Forbudet imod i Fredningstiden at dræbe Raadyr, Haver og Grævlunge kun skal gjælde udenfor Gaarde, Haver og indhegnede Dyrehaver, men at de øvrige fredede Dyr ligeaa godt skulle være fredede i Gaarde, Haver og indhegnede Dyrehaver, som udenfor. Jeg tror ikke, at man ligeoverfor denne Betragtning kan gjøre gjældende, at disse af de omtalte Fugle kunne gjøre nogen Skade f. Ex. paa et Kirsebærtræ, eller at en Flagermus kan komme ind i et Hus og genere Behøverne der. Jeg skal tillade mig med det Samme, jeg har Nidtet, at omtale Forslagene Nr. 20—23. Jeg for mit Bedkommende har ikke Noget imod, at man bliver staaende ved den nuværende private Paatale af Overtrædelser af Sagtlovgivningen, men rigtignok kun, forsaavidt man vil beholde den lettere Bevismaaade for, at en saadan Sagforsælse er begaaet, som indeholdes i Forordn. af 20de Mai 1840 § 35, og jeg har i Henhold hertil forlangt delt Afstemning over For-

slaget under Nr. 23. Endringsforslaget gaar nemlig ud paa, at kun de første Par Ord af denne § 35 skulle blive staaende, der befale, at Sagtovertrædelser skulle paatales gjennem det private Snittattv, men lader dertilmod hele Resten af Paragrafen udgaa, som just indeholder den lettere Bevismaaade. Derne lettere Bevismaaade maa jeg absolut holde paa. Uden den vilde for en stor Del Straffebestemmelserne for Sagtovertrædelser være illusoriske. Men paa den anden Side har jeg heller ikke det Mindste imod, at man gaar over til at lade slige Overtrædelser blive Gjenstand for offentlige Politisager, men ogsaa i dette Tilfælde tror jeg, det vil være rigtigt, at den lettere Bevismaaade, der nu findes, hvad Sagtsager angaar, opretholdes, og jeg skal da, forsaavidt man vil gaa den Vej, stemme for det af den høitærede Minister stillede Forslag under Nr. 21.

S. M. Petersen: Jeg begynder at blive bange for, at Ræven skal faa saa mange Benner, at den skal blive beskyttet mere, end den hidtil har været, og jeg kan ikke lade være at sige et Par Ord, men det bliver ikke til Rævens Pris. Det ærede Medlem fra Bondesild (Raben) sætter mig haardt paa Prøve, hvergang han holder disse Lovtaler over Ræven. Jeg vil indrømme det ærede Medlem, at han kan have lagt noie Mærke til den, og jeg vil gjerne tro, at hvad han siger om Ræven, er hans Overbevisning, men han vil ikke erkjende, at Andre ogsaa kunne have lagt Mærke til Ræven og til dens onde og gode Gjerninger, og navnlig henvendte han sig til min ærede Ven for Odense Amts 7de Valgkreds (Cornelius Petersen) med den Bemærkning, at han maaske ikke havde lagt Mærke til den. Jeg veed nu ikke, om min ærede Ven fra Odense Amt har lagt Mærke til den; jeg kan kun sige, at jeg har gjort det hele mit Liv igjennem, saalange jeg har haft Gønte til at gjøre det, men jeg har ikke kunnet skjønne, at den gjør saamegen Gavn, som man her synes at antage. Det er en egen Sag med den Tyr; han bider ikke, som et gammelt Ordsprog siger, hvor han har sit Gule. Han bor i Almindelighed i store Land-